

Arany és Fehér ház

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 39. szám, 2019. szeptember 27.

Salman Rushdie: A Golden ház. Fordította Greskovits Endre. Helikon Kiadó, Budapest, 2019, 525 oldal, 3999 Ft

Az elbeszélőnek neve van, és hébe-korba kiszól olvasójához: „Szólítsanak Renének. Mindig tetszett, hogy a *Moby Dick* narrátora tulajdonképpen nem árulja el a nevét.” Rene Unterlinden (intellektuálisan beszélő még a neve is) egyfelől tapasztalatból beszél: azt mondja, amit tud. Másfelől, mint egy a tapasztalataiból filmforgatókönyvet író művész, kiegészíti azokat a fantáziájából. De számos fontos ponton kényszerül más tudásából építkezni. Ez lehet pletyka, de olykor egy másik szereplő tudása, élménye – ami többnyire szervesen csatlakozik a fősodorhoz. Ami a regény időkezelését illeti, abban meglehetősen konzervatív. Nem mindig halad ugyan időrendben a történet (a főszereplő Nero Golden a regény végén meséli el a regény története előtti bombayi életét egy ifjú nőnek, mint Odüsszeusz Nauszikaának), de a kapcsolódások addigra világosak. Részletekre is figyelő olvasó a regény elején már nagyjából tudhatja, mi történt a mű kezdete előtt, s mi lesz a végkifejlet.